

Veliki graditelj ‘mostova’ – Helmut fon Moltke

U ovom broju se povodom 18. juna i 100. godišnjice smrti Helmuta fon Moltkea sećamo ove značajne individualnosti i njenog svetsko-istorijskog zadatka.

Moltke pripada velikim stvaraocima evropske istorije u poslednjih hiljadu godina – i doduše kroz više inkarnacija. U 9. stoljeću je Moltke-individualnost u svojoj inkarnaciji kao Papa Nikola I donela odluku, da od Evrope udalji istočno- atavističku duhovnost, da bi evropsko čovečanstvo moglo da krene neophodnim putem ka materijalizmu, prirodnoj nauci i tehniči. Zapadno-istočno odvajanje 1054. godine („šizma“) bilo je posledica Nikolinih mera u 9. stoljeću. Ono je prouzrokovalo konfliktni ishodišni položaj Prvog svetskog rata: Iz istočno-zapadnog odvajanja proizašao je istočnozapadni konflikt. Moltkeova uloga šefa generalštaba nemačke vojske kao i čitavo biće njegove ličnosti bilo je kao po pravilu izobličeno i klevetnički prikazano. Moltkeova veza sa duhovnom naukom R. Štajnera bila je predmet daljih kleveta, takođe onih koje su se ticale Rudolfa Štajnera.

Štajnerov poziv od 20. juna 1916. zahteva buduća objektivna prikazivanja uloge i ličnosti Moltkea. A Moltkeov svetsko-istorijski značaj Štajner u prvoj liniji vidi u tome, što je on sa obe noge najodgovornije stajao na zemlji i ipak krenuo putem ka duhu. Štajner je pratio život Moltkeove duše posle smrti i ostavio na stotine zapisa sa Post-mortem saopštenjima. Ova saopštenja

skiciraju takođe neku sliku spiritualnog delovanja Moltkeove individualnosti u sadašnjosti i budućnosti. Ona dopunjaju sliku Moltkeovog spoljašnjeg delovanja na jedinstven način. Ona tako predstavljaju ugaoni kamen za svako buduće biografsko-istorijsko prikazivanje, koje takođe želi da obuhvati i ezoterično-duhovnu stranu.

Izdavačka kuća Persej je 1993. godine vodila računa o egzoterično-ezoteričnom dvostrukom Moltkeovom biću kroz objavlјivanje dvotomnog izdanja. Ono je nosilo naslov: Helmut fon Moltke – dokumenti o njegovom životu i delovanju i bilo je ponovo izdato u proširenom izdanju 2005/07. Prvo izdanje je usledilo posle merodavne saradnje Johanna Tautza, kome su bili povereni originalni Štajnerovi dokumenti preko Moltkeovog velikog poznavaca i branioca Jürgena von Gronea (1887-1978). U drugom izdanju pridošli su dragoceni komentari pisama jednog od autora Evropljanina Andreasa Brachera; ovde posebno treba istaći Bracherovo razmatranje na kraju drugog toma: „Prvi svetski rat u saopštenjima posle smrti“.

Moltkeova duša vidi iz Post-mortem perspektive svoj sadašnji i budući zadatak u nekom novom pomirenju čulnog sveta i duhovnog sveta, koje treba da odgovara novom odnosu srednje Evrope i slavenskog Istoka. To je za nju bila konsekvenca iz katastrofe Prvog svetskog rata. „Biće to obrnuti zadatak od onog u 9. stoljeću“, kaže se u saopštenju od 22. juna 1918.

Ova nova Moltkeova misija nalazi se u najoštijem kontrastu sa sadašnjom politikom US-režima i njegovim NATO instrumentom i sa politikom kakvu većina Evropljana vodi prema Istru, koji nisu izvukli nikakve pouke ni iz Prvog svetskog rata niti iz Drugog svetskog rata. Ova politika je kratkovida i duhovno slepa i mora, ako u poslednjem trenu ne nastupi preokret, voditi u neku treću katastrofu.

Neka stogodišnje sećanje na Moltkea ne ostane samo pogled unatrag, već jedno buđenje koje će voditi ka velikim zadacima vremena sadašnjosti i budućnosti.

*Thomas Meyer
Preveo S. N*